

TA PRÁČE, MATKA POKROKU

Pátek, 29 srpen 2008

Jsem v poslední době naprosto zděšen, co se u nás v Brně děje. Vůde samý úspěšný mladý rybný vohoz, bílá košile, dokonalá lajčka, dokonale vypucované polobotky, každá má ústavený výraz v kšifě, mobil u dráky, pije to jedině bez bublin, bez lógru, bez alkoholu, nekouří to, čere to má to vysoké školy a univerzity, němu to nerozumí....

vo životě to ví uplně hovno, vyhazuje to lidi z práce krtem péra, likviduje vě, na co půjde, chce to tím Zeměkouli, což je tomu často uměle, vždy za cenu nevratných omylů a z nich plynoucích ohromných ztrát. Chráno do 8mi hod, do pr to chodí v 9.30, pak to tam smrdí do večera... co vlastně maj kurva ze života? Pak se sejdou se s dcerkou; do práce chodí na 9.30, dom půjde za soumraku, ušvaná, chytrá jak motorový dudy, já su uplně blbě. Kdybych ju neměl rád, nebavil bych se (i tak se vyhejbám). Nežlobim se na ni, mám ju moc rád a mám o ni velkou starost - kam to takhle chce dovést? Pak zase tudle má sprdnul synek, taky říditel Zeměkoule, nelíbí se mu nějaké úpravy, co jsem udělal ve SVĚ chalupě, půjde to musím s nim vždy přemýšlet zkonzultovat. Taky je ušvané ale suverénní, rozhodný, mající VĚDYCKY pravdu, já uplně blbě... Nežlobim se na něj, mám ho rád a mám o něj tím pádem velkou starost. Kam to takhle chce dovést? Vůde věichni jen do práce, do práce, do práce. Doprdě! Tak si maně vzpomínám na bolševickou Internacionálu: "...ta práce, matka pokroku a s ní armáda vtrokama...". Dost výstižné, dokonale nadčasové, hlavně s těma vtrokama! To už je tu zřejmě generální výměna, co se vo ní teď hodně mluví i píse. A tak se už uplně vášně chystám do starého čeleza.

Cejtim, že překážím.

Jarek